

at jeg havde stillet mig noget køligt overfor Jordspørgsmaalet, medens jeg havde været noget mere varm angaaende Boligspørgsmaalet i Byerne. Jeg maa i den Anledning tillade mig at henvise til Sp. 110 i Folketingstidenden, hvor der staar, hvad jeg har sagt, og hvoraf det fremgaar, at jeg henholder mig til den højtærede Statsministers Udtalelser ved Finanslovens Fremlæggelse, idet jeg samtidig paa mit Partis Vegne stærkt understregede, at under de forhaandenværende Forhold, hvor der ved Oprettelse af disse Smaabrug paa Landet medgaar uforholdsmæssig store Beløb til Bygninger, Inventar og Besætning, maa man være forsigtig og have Øjnene aabne, saa at man ikke bringer dem i en saadan Situation, at de samtidig med at bringe Statskassen Tab selv faar en meget vanskelig Stilling. Mit Parti nærer de varmeste Ønsker om at fremskaffe saa mange selvstændige Brug paa Landet som muligt, men selvfølgelig kun under Forhold, der er formaalstjenlige baade for dem, der skal have disse Smaabrug, og for Staten selv.

Det ærede Medlem Hr. Hauge, der talte i Gaar, omtalte Den overordentlige Kommission og udtalte i en Bemærkning til — saa vidt jeg opfattede det — den højtærede Justitsminister, at den havde jo ingen Domsmagt, og at den ikke kunde afgøre noget. Hvis det sidste er rigtigt, maa jeg sige, at saa har Den overordentlige Kommission rigtignok i mangfoldige Tilfælde overskredet sin Kompetence. Jeg har liggende for mig her en Skrivelse vedrørende Brødpriserne, hvor der staar, at Kommissionen har til Hensigt at fastsætte Maksimalpris, og hvor der senere staar: „Kommissionen finder under Hensyn til de saaledes for det øvrige Jylland fastsatte Maksimalpriser ikke at kunne forsvare at fastsætte Maksimalpriser“ o. s. v. Dette viser, at Den overordentlige Kommission, hvis den ikke har Ret til at afgøre noget, i meget høj Grad overskrider sin Kompetence. Jeg vil tillade mig her at indskyde, at jeg haaber, den ikke længe vil kunne gøre det, jeg haaber, at Den overordentlige Kommission ikke vil vedblive at bestaa alt for længe i den Form, den har nu.

Det ærede Medlem Hr. Hauge nævnte dernæst, at Arbejdsgiverforeningen vilde holde en General-Lockout den 9. April. En General-Lockout er ikke saadan en Slags Forestilling. En Erklæring om, at man vil gaa til en General-Lockout, fremkommer for derved at faa skabt rolige

Forhold; det er saa sandt ikke noget Skuespil, man med let Sind gaar til at sætte i Scene. Det ærede Medlem udtalte yderligere, at Oppositionen brød ind og skabte en helt ny Situation. Det ærede Medlem havde lige i Forvejen sagt, at der var et godt Samarbejde, alting gik saa godt og fredeligt herinde, og saa kom den forbistrede Opposition og væltede det hele og skabte en helt ny Situation. Ja, saadan gaar det jo somme Tider!

Til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, som omtalte Forholdene i 2den Zone, skal jeg, da jeg mener, man kan gøre for meget ud af det ærede Medlems Udtalelse, blot sige, at jeg henholder mig til min Partifælle det ærede Medlem Hr. Harboes Tilsvar til det ærede Medlem, et Tilsvar, som rammer Hovedet paa Sømet. Det er Svar paa Tiltale og ikke mere, end der skulde og maatte siges til det ærede Medlem i Anledning af de Udtalelser, han fremsatte.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen rettede en Del Bemærkninger til mig, dels i Spørgeform og dels ved at omtale, hvad jeg havde sagt. Det ærede Medlem udtalte — hvad der selvfølgelig kun kunde glæde mig —, at han havde været tilfreds med min Tale, i alt Fald med meget af det, jeg havde sagt. Jeg maa saa haabe, at han saa ogsaa har opfattet det, jeg har udtalt, saaledes, som det er ment fra min Side, saa at det ærede Medlem ikke senere skal blive skuffet i sit glædelige Syn paa det.

Det ærede Medlem og flere andre ærede Medlemmer har været inde paa at tale om, og nogle har været forbitrede over, at Ordene „manglende Arbejdsmod“ er blevet brugt. Jeg har ved tidligere Lejligheder gjort opmærksom paa, at det er et Ord, som udmærket godt kan siges i denne Sal, for det stammer netop fra Opførelsen af den Bygning, vi har til Huse i. Det var Murersvendene og Murarbejdsmændene, som selv udtalte, at de manglende Arbejdsmod. Det er altsaa en Udtalelse, som de slemme Arbejdsgivere ikke har opfundet, men det er fra Arbejdernes egne Rækker, dette Udtryk er kommet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen havde imidlertid i alt Fald paa eet Punkt komplet misforstaaet mig, idet han havde opfattet mine Ord saaledes, at jeg tog Afstand fra den Tale, Hr. Bogtrykker Langkjær havde holdt i Arbejdsgiverforeningen. Jeg vil derfor henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa det, jeg sagde — det